

[Kirkeministeren.]

betale til deres frimenighed. Men der kan selvfølgelig være tvivlstilfælde, og jeg giver det ærede medlem ret i, at fordi man nærer interesse for en frimenighed og nu og da ønsker at yde bidrag til den, skal man naturligvis ikke betragtes som udtrådt af folkekirken; det ville i de fleste tilfælde føles som aldeles urimeligt. Spørgsmålet må så tages op, hver gang de konkrete sager foreligger, og man må se på, om disse mennesker betragter sig som tilhørende frimenigheden eller som tilhørende folkekirken.

Jeg har ikke flere bemærkninger og vil slutte med at udtale ønsket om, at vi inden længe kan nå frem til en ændring af præstevælsreglerne, sådan som der er positivt ønske om også indenfor udvalget.

Ordføreren (Lysholt Hansen): For en ordens skyld vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Søren Olesen, at vi har i udvalget drøftet den henvendelse, som det ærede medlem skriftligt har sendt udvalget, men da det så klart er et administrativt spørgsmål — og det har kirkeministeren jo også givet udtryk for for dette enkelte tilfældes vedkommende — har udvalget ikke ment at kunne tage stilling dertil.

Jørgen Jørgensen (Løjre): Jeg har haft lejlighed til at se de skrivelser, der er veksllet mellem kirkeministeriet og den pågældende, der har ydet tilskud til en frimenighed og i den anledning er slettet af den kirkelige valgliste uden at stå som egentligt medlem af den pågældende frimenighed, og det er jo det, der er problemet.

Jeg synes, at ministeriets afgørelser er lidt vakkende og usikre og lidt skiftende, og jeg vil henstille til ministeriet, at man tager spørgsmålet op til overvejelse igen og får fastlagt klare regler. Det må være muligt for mennesker at yde bidrag til en frimenighed uden dermed at gå ud af folkekirken. Når den pågældende ikke officielt står opført som medlem af frimenigheden, må han have ret til at blive betragtet som medlem af folkekirken, og det var det, der, synes jeg, forelå i den givne situation. Det er jo imidlertid ikke noget stort spørgsmål; det er noget, man administrativt må kunne

ordne, men jeg vil henstille til ministeriet, at det overvejer spørgsmålet.

Søren Olesen: Jeg takker for den højtærede kirkeministers udtalelse om, at dette at betale bidrag til et andet trossamfund ikke kan give anledning til, at man slettes af de kirkelige valglister. Mange støtter jo andre trossamfund — hvor mange giver f. eks. ikke bidrag til Frelsens Hær? Denne institution fører lister over folk, som giver bidrag, og næste gang der er indsamling, kommer de igen, fordi de har navnet skrevet op. Der kan ikke være nogen mening i, at ens stilling til folkekirken skulle være berørt deraf. Derimod er jeg selvfølgelig enig i og indforstået med, at hvis man tilmelder sig en frimenighed, er det noget andet, selvom man måske ikke formelt melder sig ud af folkekirken. Der gør sig imidlertid stadig det forhold gældende, som også i den foreliggende sag, at når så de pågældende spørger, om de kan blive fri for at betale kirkeskat, bliver der svaret benægtende: så længe de ikke har meldt sig ud af folkekirken, må der betales kirkeskat.

Derfor synes jeg, at den afgørelse, der faldt i 1949, var forkert, det kan jeg ikke komme bort fra, og når man i 1953 har indtaget en anden stilling, viser det da også, at det pågældende menighedsråd må være kommet til den opfattelse, at man havde truffet en forkert afgørelse i 1949.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det ærede medlem sagde, at det, at man betalte bidrag til en frimenighed, ikke burde have til følge, at man betragtedes som udmeldt af folkekirken. For at undgå enhver misforståelse vil jeg sige, at naturligvis betyder det, at man nu og da af interesse for en frimenighed giver den et bidrag, ikke, at man er udmeldt af folkekirken; men hvis den pågældende er bidragydende medlem af en frimenighed i den forstand, at han har de deraf flydende rettigheder og forpligtelser i frimenigheden, må han — og det forstod jeg også at det ærede medlem er enig med mig i — betragtes som medlem af frimenigheden og ikke som medlem af folkekirken. Der kan være tvivlstilfælde, dem må man tage op til undersøgelse, og det er også blevet gjort. Men skønnet kan